

fløg ikke til, og Strandby vil ligesaa lidt blive til en Kjøbstad. Man kan ikke ved kunstige Midler faae Byer til at opstaae og nære sig, idetmindste ikke i vort Land. Skal her opstaae Byer, er et godt Opland og en stærk Befolkning nødvendige Betingelser. Derfor mener jeg, at man skal tage Forholdene, som de ere, og at ligesom det er Hovedhensynet med denne Bane: at knytte de frugtbare og befolkede Egne i Sylland til hinanden, til Nerne og til Hovedstaden og bringe en beqvem Forbindelse tilveie med en god Udsørselsplads, saaledes skal man heller ikke vælge til Endepunkt for Banen et Sted, hvor man først skal skabe det, der ikke er, men derimod et Sted, der har sin Beretigelse som Handelsby paa Grund af de naturlige og tilstedeværende Forhold. Derfor skal man heller ikke føre Banen igjennem de mindre frugtbare Egne og igjennem Heder, i det Haab, at de senere skulle blive frugtbare, men igjennem de befolkede og opdyrkede Egne, for at disse kunne drage Nytte af Banen og paa den anden Side bidrage til dens bedre Rentabilitet. Det var ogsaa af disse Grunde, at den østjydske Bane seirede over de andre Projecter. Hvad ville Frugterne blive af en Bane, anlagt efter Regjeringens Forslag og med Endepunkt Strandby? Hvad man har drømt om de opdyrkede Heder, om Trafiken og Transiten, troer jeg ikke vil gaae i Opfyldelse, thi Erfaringen taler derimod. De flesvigske Heder, hvorigjennem den flesvigske Jernbane er ført, ere endnu i den samme uopdyrkede Tilstand, og hvad man ventede sig af Transit-handelen over Tønning og Flensborg, hvorfor der dannede sig Dampskibscompagnier, der satte Flensborg i Forbindelse med Petersborg, Rønigsberg og andre Stæder, opløste sig deri, at nogle af disse Dampskibscompagnier gik fallit. Kun den naturlige Trafik er bleven tilbage, den Trafik, som har sin Grund i Forholdene selv, nemlig Udsørselen af Kreaturer og Fedevarer og Indsørselen af saadanne Varer, som Syllands Bestkyst selv har Brug for. Som sagt, Banens Hensigt maa være: at knytte de frugtbare Egne af Sylland til hinanden og sætte dem i Forbindelse med Hovedstaden; men man gjør Brud paa dette Princip, naar man gaaer udenom de frugtbare Egne og lægger Banen igjennem de mindre

frugtbare og mindre befolkede Egne. Derimod ligger der søndenfor denne Linie et Dalgebeet mellem det sydlige Spidebrag og Kongeaaen; dette Dalgebeet er overordentlig frugtbart og meget stærkt befolket — Befolkningen er concentreret paa et forholdsvis mindre Terrain —, og sydvest for dette Dalgebeet ligger Ribe og Soguenes Seem, Vestervedsted, Farup, Hjortlund, Ralsvund, Bilslev og Darum, som udgjør i det Hele taget et District paa mellem 9 og 10,000 Indbyggere, og som indbefatter i sig meget frugtbart Land, som sagt, det eneste Marskland, vi endnu have tilbage. Dersom Banen bliver anlagt fra Bamdrup igjennem det nævnte Dalgebeet ved Kongeaaen hen til Gredsted, og derfra videre til Strandby, istedetfor, som det foreslaaes, at gaae i „en directe Linie“, vilde derved opnaaes, at det af mig nævnte frugtbare District kom med ind i Jernbaneforbindelsen; thi efter Regjeringens Forslag kan det ikke regnes med til Banens Frequentabelste. Deraf vilde følge, at Banen vilde blive meget stærkere frequenteret, ja, deraf vilde følge, at selv Nordslesvig i flere Miles Afstand vilde benytte den, og det troer jeg vilde være til stor Fordeel. Da jeg nævner Nordslesvig, kan jeg ikke Andet end pege hen paa det Haab, som vi Alle nære. Dersom dette Haab skulde opfyldes, vilde det være vigtigt, at vi ikke havde lagt Banen saa nordligt, at vi gjorde det besværligt for Nordslesvigerne at benytte den og saaledes atter viste dem mod Syd. Det er derfor min Mening, at Banen ved at forlægges fra den af Regjeringen foreslaaede Linie til den af mig antydede, gennem Kongeaaens Dalgebeet til Gredsted og saa med en Bøining op til Strandby, hvis Havnens Anlæg paa dette Sted skulde blive Resultatet af de Udsørselsforhold, som derom bør anstilles, vilde blive meget fordeelagtigere. Den vilde saa komme til at gaae igjennem et District, som lovede bedre Trafik, og om den end i det Tilfælde, at man kommer til det Resultat, at Havnen skal være ved Strandby, vilde blive $\frac{1}{4}$ Meil længere, vilde den dog ikke blive 2 f. dyrere. Det hedder nemlig i Bilag I. til Motiverne med Hensyn til Terrainforholdene i den Strækning, hvorigjennem Linien er trukken, at „Undulationerne i Terrainet ere stærkest i Nærheden